

Folketingets Sundhedsudvalg

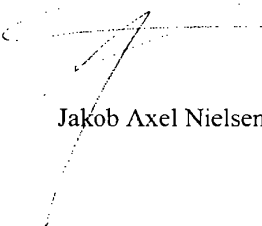
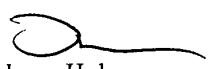

. / . Vedlagt fremsendes besvarelse af spørgsmål nr. 280, (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse den 25. marts 2008.

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K
Tlf. +45 7226 9000
Fax. +45 7226 9001
E-mail sun@sum.dk
Hjemmeside www.sum.dk

Med venlig hilsen

- 2 JUNI 2008
Dato:
Kontor: Retsstillings og Interna-
tionalt kt.
J.nr.: 2008-1530-178

Jakob Axel Nielsen / Irene Holm

Sagsbeh.: lho
Fil-navn: Følgebrev SUU 280

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse

Dato: - 2 JUNI 2008

Kontor: Retsstifnings og Internationalt kt.

J.nr.: 2008-1530-178

Sagsbeh.: lho

Fil-navn: Svar SUU spm. 280

Besvarelse af spørgsmål nr. 280 (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse den 25. marts 2008.

Spørgsmål 280:

"Med henvisning til anbefalingen fra Landsforeningen af statsaut. Fodterapeuter om, at fodterapeuters virksomhedsområde bør forbeholdes autoriserede fodterapeuter, jf. alm. del bilag 184, bedes ministeren oplyse, hvilke former for fodbehandling/-pleje m.v., der alene bør kunne udføres af autoriserede fodterapeuter og dermed ville skulle indgå i et eventuelt virksomhedsforbehold."

Svar:

Ifølge bemærkningerne til autorisationsloven fastsættes et forbeholdt virksomhedsområde, hvor det kan være forbundet med en særlig fare for patienterne, hvis den pågældende behandling foretages af andre end en bestemt gruppe af sundhedspersoner. For eksempel kan alene læger foretage kirurgiske indgreb, hvorimod virksomhed som sygeplejerske ikke er forbeholdt autoriserede sygeplejersker.

Da autorisationsordningen for fodterapeuter blev indført i 1972 fandt man alene behov for en beskyttelse af titlen "fodterapeut". Sundhedsstyrelsen har oplyst, at styrelsen heller ikke i dag generelt finder virksomhed som fodterapeut af en sådan beskaffenhed, at patienternes helbred udsættes for en særlig fare, hvis andre end uddannede fodterapeuter udfører fodbehandling.

Opmærksomheden henledes i den forbindelse på autorisationslovens § 73, jf. § 87, stk. 1, hvorefter det kan være strafbart for personer uden autorisation at behandle syge, såfremt patientens helbred i den forbindelse udsættes for en påviselig fare.

Sundhedsstyrelsen finder således ikke, at det af hensyn til patientsikkerheden er nødvendigt at forbeholde et virksomhedsområde for fodterapeuter.

Sundhedsstyrelsen har oplyst, at styrelsen ikke er bekendt med konkrete tilfælde, hvor fodplejere har udsat patienters helbred for fare.

Jeg har noteret mig de synspunkter, som Landsforeningen af Statsautoriserede Fodterapeuter fremsætter i foreningens henvendelse til Sundhedsudvalget.

I den forbindelse kan jeg generelt oplyse, at hygiejnekrav m.v. til fodbehandling ikke fastlægges i en autorisationsordning, ligesom en autorisationsordning heller ikke påvirker fodterapeuternes generelle faglige niveau. Dette fastlægges ved reglerne om uddannelsen som fodterapeut.

Den titelbeskyttelse, som eksempelvis privat praktiserende fodterapeuter har i kraft af deres autorisationsordning, indebærer i sig selv – dvs. uden også at være supple-

ret med et forbeholdt virksomhedsområde – en klar markedsmæssig fordel i forhold til andre, herunder fodplejere, som tilbyder fodbehandling, idet kunder og patienter erfaringsmæssigt vil efterspørge og foretrække en tjenesteyder, hvis uddannelsesmæssige grundlag det offentlige indestår for med sin autorisation.

Det er således på ingen måde retvisende, når landsforeningen hævder, at den ”ulempe”, der er knyttet til autorisationen, ikke opvejes af fordele, og at motivationen til at gennemgå en uddannelse som fodterapeut dermed ikke er stor nok.

Den nævnte ”ulempe” for den autoriserede sundhedsperson ved potentielt at kunne blive indklaget for og i givet fald også modtage kritik fra Patientklagenævnet er i øvrigt set fra kundens og patientens side en yderligere sikkerhed og fordel ved at foretrække en autoriseret sundhedsperson frem for en anden behandler. Så også i den relation vil en privat praktiserende, autoriseret sundhedsperson have en klar markedsmæssig fordel frem for en ikke-autoriseret.

Hertil kommer som en yderligere markedsmæssig fordel ved selve autorisationen, at kunder og patienter, der behandles af en autoriseret fodterapeut, tillige har mulighed for at søge og at opnå erstatning efter den særligt lempelige patienterstatningsordning, jf. klage- og erstatningslovens § 19, stk. 1, nr. 5, hvorimod erstatningskrav mod andre fodbehandlere i givet fald må rejses og gennemføres ved domstolene.